

مریلا زارعی، بهروز شعبی، وحید رهبانی و سیاوش طهمورث بازیگران «هناس» هستند. اما اهالی رسانه درباره تماشای فیلم‌های «نگهبان شب» ساخته رضا میر کریمی و «موقعیت مهدی» ساخته هادی حجازی‌فر می‌نشینند.

یادداشت‌های روزانه

چرا «لایه‌های دروغ» را جدی بگیریم؟

کریمی! در اینکه «لایه‌های دروغ» فیلم بدی است، شکی نیست و حتی این پرسش را به وجود آورده که اصلاً این فیلم در جشنواره فجر چه می‌کند. اتفاقاً خود فیلمساز هم برایش عجیب بوده که چطور فیلمش را در جشنواره پذیرفته‌اند! این پرسشی است که هیئت انتخاب ملزم به پاسخگویی آن است و باید فارغ از کلیشه رایج «انتخاب حاصل سلیقه جمعی است» به آن جواب بدهد. باز هم تأکید می‌کنم حضور «لایه‌های دروغ» در جشنواره قابل پذیرش نیست نه چرایی ساخت این فیلم، هیئت انتخاب حتماً در برابر فیلم‌هایی که می‌توانستند در جشنواره باشند اما این فرصت از آن‌ها به ناحق گرفته شده مسئول است.

اما قدری از کیفیت نازل «لایه‌های دروغ» (در روایت قصه) و شگفتی از تصمیم هیئت انتخاب در پذیرش فیلم فاصله بگیریم. از اینجا به بعد بحث بر سر آزمون و خطای ژانر اکشن است. شاید شما هم این انتقاد را از بسیاری علاقه‌مندان سینما شنیده‌اید که چرا سر تا پای سینمای ایران را فیلم‌های اجتماعی و سوزناک با موضوعاتی یکی در میان شبیه هم گرفته و خبری از ژانرهای پلیسی، اکشن، معمایی، ترسناک و... نیست. اتفاقاً همه این انتقاده‌ها هم درست است اما اگر یک نفر مانند رامین سهراب در این میان خلاف جهت آب شنا کند و فیلمی بسازد که عملاً تکنیک‌های نرم‌افزاری، استودیوهای کروماکی، جلوه‌های ویژه پیشرفته و آخرین امکانات سینمایی آن در ایران وجود ندارد، خودش را در سخت‌ترین موقعیت‌ها قرار دهد و حتی جانش را هم به خطر بیندازد باز هم زحماتش دیده نمی‌شود و تمسخرش می‌کنند.

■ تصویری بیگانه از ایران

با این نوع نگاه، مطمئن باشید هیچ ژانر دیگری جز همین فیلم‌ها پر اشک و آه خودمان در سینمای ایران پا نخواهد گرفت. باز هم تأکید می‌کنم این فیلم نه تنها فاقد فیلم‌نامه است بلکه حتی از بازی بازیگرانش هم در رنج است و همه چیز در آن شکل کاریکاتوری به خود گرفته، اما بی‌انصافی است اگر دقیقاً که اکشن فیلم در جریان است را نادیده بگیریم؛ سکانس‌هایی که از فیلم‌های هالیوودی چیزی کم ندارد، آن هم با این امکانات محدود، تجربیات ناچیز در این ژانر و سینمایی خالی از این نوع نگاه، اما به یمن مهارت رامین سهراب این صحنه‌ها خوب از آب درآمد‌اند، اما مشکل اینجااست که فیلمساز به قدری درگیر قدرت‌نمایی بوده که فراموش کرده فیلمش به داستان هم نیاز دارد. ظاهراً رامین سهراب نمی‌داند تماشاگر ایرانی مشتری بهترین فیلم‌های اکشن روز دنیاست و آن قدری ذوب در این سکانس‌ها نمی‌شود که داستان از یادش برود.

ضعف بزرگ‌تر اما آنجایی است که تصویری که از ایران به نمایش می‌گذارد به قدری با واقعیت بیگانه است که این پرسش را به وجود می‌آورد چرا تهیه‌کننده و یا سایر عوامل سعی در مشاوره دادن به او نداشته‌اند.

اما سینمای ایران نباید او را به عنوان بهترین طراح و کارگردان صحنه‌های رمزی که این سینما تا به امروز به خود دیده، به سادگی رها کند!

به هر حال نمایش فیلم «لایه‌های دروغ» نه تنها نظر منتقدان را جلب نکرد که واکنش‌هایی منفی را در پی داشت. کیوان کشریان، منتقد سینمایی در صفحه اینستاگرامش با انتقاد از حمایت مدیران فارابی در ساخت چنین آثار نازلی نوشت: زمانی که گاف‌های بزرگ‌تری مثل فیلم «لاله» با آن هزینه سرسام‌آور از جیب ملت ساخته می‌شود و یک صدم هزینه‌اش هم نمی‌فروشد و هیچ کس هم پاسخگو نیست، چه توقعی از پاسخگویی برای لایه‌های دروغ؟ با پولی که صرف ساخت چنین آثاری شده، چندین و چند فیلمساز جوان می‌توانستند فیلم اولشان را بسازند؟ جوانانی که ایده و توانایی ساختن را دارند اما دستشان از پول کوتاه است.

پژمان جمشیدی: من مثل شما حرفه‌ای به سینما نگاه نمی‌کنم

قبول نکنم. اگر حس کنم فیلمی به نگاه من خوب است و آدم‌های خوبی در آن هستند حتماً انجام می‌دهم و اندازه نقش هم برابرم مهم نیست.

وی درباره آماده بودنش برای دریافت سیمرغ گفت: نقدها را می‌خوانم و ته قلبم خوشحالم اما زود است که از الان به چنین چیزی فکر کنم ولی هر کدام از دوستانم

کریمی! پژمان جمشیدی روز گذشته در نشست خبری فیلم سینمایی «بی‌مادر» به کارگردانی مرتضی فاطمی در پاسخ به انتقادی مبنی بر اینکه نقشی که بازی کرده مشابه بسیاری در سینما دارد گفت: من مثل شما حرفه‌ای به سینما نگاه نمی‌کنم و آن را پیچیده نمی‌بینم که اگر کسی قبلاً چنین نقشی را بازی کرده یا نه، آن را

«هناس» سیمرغ چهارم را برای زارعی به ارمغان می‌آورد؟

بازی‌های درخشان مریلا زارعی در سریازهای جمعه، زیر سقف دودی و شیار ۱۴۳ تا به امروز سه سیمرغ بلورین برای او به ارمغان آورده است.

او امسال با فیلم «هناس» در جشنواره حضور دارد و هیچ بعید نیست او برای بار چهارم سیمرغ را به خانه ببرد. اگر این فیلم مورد توجه قرار بگیرد زارعی هم می‌تواند کاندیدا یا حتی برنده سیمرغ بلورین باشد.

در حاشیه

مردم به کدام فیلم‌های جشنواره رأی بیشتری داده‌اند؟

اسامی پنج فیلمی که بیشترین رأی در سینماهای مردمی جشنواره فیلم فجر در استان تهران را تا ۱۵ بهمن گرفته‌اند، اعلام شد:

- «ملاقات خصوصی» به کارگردانی «امید شمس»
- «موقعیت مهدی» به کارگردانی «هادی حجازی‌فر»
- «علف‌زار» به کارگردانی «کاظم دانشی»
- «شادروان» به کارگردانی «حسین نمازی»
- «مرد بازنده» به کارگردانی «محمدحسین مهدویان»

برادرش ایمان و پدرش که در زندان است، همه چیز به اندازه و کنار هم روایت می‌شود بدون اینکه فیلم از ریتم بیفتد و حوصله تماشاگر را سر ببرد.

«ملاقات خصوصی» دست‌کم در میان آثار امسال جزو معدود فیلم‌هایی است که ترکیب و تعادل عناصر فیلم در خدمت کلیت اثر است؛ از لوکیشن‌های چشم‌نواز، موسیقی، قاب‌بندی‌ها، طراحی صحنه و لباس که با ریتم و به اقتضای داستان جان می‌گیرد و رنگ می‌بازد، همه چیز به‌اندازه، حساب‌شده و دقیق است و آنچه این صحنه را کامل می‌کند بازی درخشان پریناز ایزدیار و هوتن شکیباست.

■ آیا باز هم سیمرغ روی شانه آن‌ها می‌نشیند؟

هوتن شکیبا در فیلم‌های بسیاری همچون «شبی که ماه کامل شد»، «ابلق»، «تی‌تی» و... ثابت کرده پارتنر درجه‌یک و قابل‌ی است که می‌داند چطور بازی کند که هم خودش بدرخشد و هم در هماهنگی با نقش مقابلش یک زوج دیدنی بسازد؛ او در «ملاقات خصوصی» کاری می‌کند شاید سخت‌تر از نقش‌های دیگرش. پیچیدگی‌های شخصیت‌فرهاد را با ظرافت و مهارتی مثال‌زدنی قدم به قدم برای مخاطب رو می‌کند و از این جهت می‌توان این نقش را یکی از بهترین بازی‌های اخیر او دانست. پریناز ایزدیار

صبا کریمی! این خبر خوبی است که هر سال در فجر برخی از کارگردانان فیلم‌اولی با دست پر و فیلمی قابل دفاع راهشان را به سینما باز می‌کنند، اتفاقی که در مورد کاظم دانشی با ساخت «علف‌زار» و امید شمس با «ملاقات خصوصی» رخ داده است. این را هم در نظر بگیرید که در روزهای باقیمانده چند فیلم‌اولی دیگر هم خواهیم داشت و باید منتظر تماشای آثار آن‌ها هم باشیم. به جرئت می‌توان گفت «ملاقات خصوصی» یکی از بهترین فیلم‌های امسال است. این فیلم برگرفته از یک داستان واقعی است؛ امید شمس سوژه آن را از میان پرونده‌هایی که در زندان و به هنگام ساخت یک مستند با آن‌ها روبه‌رو شده، پیدا کرده است. «ملاقات خصوصی» داستان فرهاد و پروانه است که طی اتفاقاتی و به شکلی نامتعارف با یکدیگر آشنایی شوند و دل‌بستگی فرهاد به پروانه، پای دختر را هم به این عاشقی باز می‌کند و این تازه آغاز ماجرا و تاوان سنگین آن است.

■ وقتی چاره‌ای جز همراه شدن با فیلم ندارید

«ملاقات خصوصی» هم‌زمان داستان‌ش را در فضاهای مختلفی از فضای سرسبز دشت تا زندان روایت می‌کند. زندگی پروانه، رابطه او با فرهاد، سرخوردگی‌های

نگاهی به فیلم‌های «ملاقات خصوصی» و «برف آخر»

از عاشقانه‌ای جذاب تا زندگی میان گرگ‌ها

هم یکی از بازی‌های خویش را به نمایش گذاشته و اگرچه او را در این فیلم با «ابد و یک‌روز» قیاس می‌کنند اما ایزدیار در این فیلم یک سر و گردن بالاتر ایستاده است.

■ امین حیایی: سال‌های پختگی و ایستادن در اوج

شاید آن سال‌هایی که امین حیایی جوان‌تر بود و انتخاب شماره یک بسیاری از فیلمسازان برای کم‌دی‌هایشان، کسی فکر نمی‌کرد او بعدها فرمانش را به سمت دیگری بچرخاند و یک حیایی جدید به سینما بیاورد. او پیش‌تر با «شعله‌ور» و «درخونگه‌ا» ثابت کرده بود رسم غافل‌گیری را خوب می‌داند اما این بار در «برف آخر» یک بازی تکنیکی و حسی از او می‌بینید که حتی در سکوت هم سرش گرم و مشغول نقش‌آفرینی است.

«برف آخر» فیلم متفاوتی در سینمای ایران است، امیرحسین عسگری به دل کوهستان زده و از کنار گرگ‌ها سر درآورده، این فیلم در صلح با طبیعت و در پی حفاظت ساکنانش است و مملو از صحنه‌های جذابی است که در فیلم‌های دیگر کمتر دیده‌اید. اما همچنان ریتم‌کند و زمان طولانی فیلم می‌تواند مخاطب عام سینما را کسل کند. بنابراین پیشنهادمان این است برای دیدن این فیلم حوصله‌تان را بیشتر کنید، صبور باشید و از منظره لذت ببرید.

خانواده در خانه مادر بزرگ دور هم جمع شده‌اند تا جشن تولدی برای مادر بزرگ بگیرند. همه چیز خوب پیش می‌رود تا اینکه داماد خانواده که در این میهمانی حضور نداشته سرزده می‌رسد و شمش طلایی را می‌خواهد که چندین وقت پیش به امانت در خانه

خانواده در خانه مادر بزرگ دور هم جمع شده‌اند تا جشن تولدی برای مادر بزرگ بگیرند. همه چیز خوب پیش می‌رود تا اینکه داماد خانواده که در این میهمانی حضور نداشته سرزده می‌رسد و شمش طلایی را می‌خواهد که چندین وقت پیش به امانت در خانه

امروز در ششمین روز از جشنواره فیلم فجر در سینمای رسانه‌دو فیلم «شب طلایی» ساخته یوسف حاتمی‌کیا و «هناس» ساخته حسین دارابی به نمایش درمی‌آید. «شب طلایی» نخستین فیلم یوسف حاتمی‌کیا در مقام کارگردان است. همه اعضای یک

نقد روز

به انگیزه نمایش «هناس»

که بازتابی از زندگی همسر شهید رضایی‌نژاد است

گام رو به جلو در درام‌های امنیتی

حامد مظفری! «هناس» را باید زنانه‌ترین فیلم امنیتی این سال‌ها دانست؛ فیلمی که به جای مردانه کردن، روایت را زنانه کرده و حول داریوش رضایی‌نژاد، همسرش شهره را مصور کرده که همه اضطراب‌ها و

تنش‌ها از دریچه سکنات او تصویر شود.

زن داستان از آن زن‌های کلیشه‌ای نیست که همه جا هر چه شوهر بگوید، بگوید و طاعتا. حسین دارابی کارگردان «هناس» در دومین ساخته‌اش پس از «مصلحت» روایتی زنانه ارائه داده از ترور شهید داریوش رضایی‌نژاد.

دارابی با زیرکی و به جای تمرکز روی شهید به سمت همسرش رفته و با استخوان‌بندی واقعی و کنارش ورود برخی لایه‌های دراماتیک، تصویری از زندگی شهدای هسته‌ای ایران ارائه داده است.

اینکه خانواده شهدا چقدر تنها هستند و چقدر کار در پروژه‌های حساس هسته‌ای، موجدیات ایزوله شدن آن‌ها را فراهم می‌کند. همسر شهید در هناس در دوقطبی عاقبت- عافیت گرفتار شده و دارابی خیلی رندانه کوشیده حد وسط نگه دارد و بی‌خود یک طرف را نگیرد. کارگردانی خوب، دقت در میزانشن‌های قابل قبول و افتتاحیه بجا در نمایش تلاش ناکام برای هجرت داریوش و سپس سایه دائمی تهدید بر زندگی او و همسر، «هناس» را به یکی از واقع‌گراترین آثار مرتبط با ترور بدل کرده است.

فیلم‌برداری مجید گرجیان که بیشتر در نمونه‌هایی مثل «کوپال» و «شکاف» تیر خود در ارتقای بصری فیلم‌اولی‌ها را نشان داده بود

بسیار در خدمت بافت متعال داستان است.

قرار دادن شوخی‌های ریز در دل درامی مرتبط با ترور و بستن جزء به جزء پازل شخصیت شهید رضایی از کودکی درناک تا عرق‌های سیاسی تا تصویری و شکیبایی و بی‌منتی، از او شمایل کم و بیش به یاد ماندنی ساخته است.

معمایی کردن داستانی که بالا و پایینش را شنیده‌ایم، چندان هم بد نشده؛ حد اقل‌ش اینکه چند طرح پرسش می‌شود درباره پرسوند و پیششوند داریوش و همسرش. دارابی با «هناس» نشان داده تجربیاتش در فیلم کوتاه‌سازی بسیار کمک کرده به درک بالا از سینما و اینکه وقتی فیلم می‌سازد به جای حرف، تصویرسازی دراماتیک داشته باشد.

گفت‌وگو با محمدرضا مصباح، تهیه‌کننده فیلم «بی‌مادر»

کارکردن با فیلم‌اولی‌ها جذاب است

او با بیان اینکه امسال تعداد زیادی از فیلم‌اولی‌ها در جشنواره حضور دارند و با توجه به تغییراتی که جشنواره فیلم فجر داشته است، آن‌ها می‌توانند در کنار کارگردان‌های باتجربه رقابت کنند، می‌گوید: فکر می‌کنم کارگردان‌های فیلم‌اولی در جشنواره امسال کار سختی پیش رو دارند و رقابت حتماً سنگین خواهد بود. البته بخش عمده این انتخاب‌ها هم به سلیقه هیئت داوران برمی‌گردد. امیدوارم برای «بی‌مادر» هم اتفاق‌های خوبی از لذت ببرند.

شیرین و جذاب است، خاطرنشان می‌کند: این پروژه کاری، برای من کشف و شهودی تازه و یک تجربه جدید بود زیرا در فضای فعلی سینما، فاصله گرفتن از فضاهای عمومی و ژانرهای معمول و مرسوم سینما و حرکت کردن در مسیرهای جدید و نو با ایده‌های خلاقانه فیلم‌اولی‌ها خیلی می‌تواند جذاب باشد.

مصباح تأکید می‌کند: سعی کردم دست‌کم سالی یک فیلم با کارگردان‌های فیلم‌اولی کار کنم و در این چند سال توفیق یافتم این اتفاق رقم بخورد و امیدوارم ادامه‌دار باشد.

■ تجربه‌ای جدید در فضای فعلی سینما

او با بیان اینکه فیلم «بی‌مادر» فیلمی بسیار